

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) I. D., b) L. N.**, proti žalovanému: **nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasačních stížnostech žalobců proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 3. 2019, č. j. 29 A 6/2019 – 59,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanými kasačními stížnostmi se žalobci a) a b) (dále jen „stěžovatelé“) domáhají u Nejvyššího správního soudu zrušení usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 28. 3. 2019, č. j. 29 A 6/2019 – 59, kterým byla odmítnuta jejich žaloba. Touto žalobou se domáhali ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v odmítání prošetřovat kárná provinění a trestné činy státních zástupců a v nepodání návrhů na zahájení kárného řízení, přípisů žalovaného ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 NZN 424/2018-19, ze dne 12. 12. 2018, č. j. 7 SPR 338/2018-8, ze dne 13. 12. 2018, č. j. 5 NZN 424/2018-25, a ze dne 16. 1. 2019, č. j. 3 SPR 1/2019-10 (dále jen „nezákonný zásah“).

[2] Nejvyšší správní soud po předběžném posouzení věci dospěl v usnesení ze dne 4. 7. 2019, č. j. 2 As 142/2019 - 22, k závěru, že kasační stížnosti zjevně nemohou být úspěšné. Konstatoval, že „[z] obsahu žaloby je bez dalšího zcela zřejmé, že stěžovatelé brojili proti postupu žalovaného jakožto potenciálního kárného navrhovatele, případně orgánu činného v trestním řízení při prověřování údajné trestné činnosti, která na nich měla být páchána třetí osobou. Žalovaný v dané věci nemůže zasáhnout do subjektivních veřejných práv stěžovatelů v oblasti veřejné správy (oni nemají právo na to, aby proti tomu či onomu státnímu zástupci bylo zahájeno kárné řízení), třebaže zřejmě lze činnost vedoucího státního zástupce při prověřování podnětu k zahájení kárného řízení považovat za činnost v oblasti veřejné správy. V řadě případů stěžovatelů dokonce příslušný státní zástupce či vedoucí státní zástupce ani nevystupuje v pozici správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nýbrž jako orgán činný v trestním řízení (viz obdobně např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne

21. 10. 2008, č. j. 8 As 28/2008 - 29, ze dne 21. 7. 2016, č. j. 10 As 11/2016 - 153, ze dne 22. 2. 2017, č. j. 8 As 224/2016 - 49, č. 3550/2017 Sb. NSS, či ze dne 13. 2. 2019, č. j. 10 As 281/2018 - 29). Oba typy situací jsou z podání stěžovatelů a dalších listin obsažených v soudním spisu zjištělné okamžitě, nesporně a bez jakýchkoliv pochyb, aniž by bylo nutno provádět jakékoli dokazování. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že usnesení krajského soudu je napadáno z důvodů, které zjevně nemohou uspět; kasační stížnosti tedy nemohou být v žádném případě úspěšné.“ A dodal, že „se již nezabýval osobními, majetkovými a výdělkovými poměry stěžovatelů a jejich žádosti o osvobození od soudního poplatku a návrhy na ustanovení zástupce pro řízení o kasačních stížnostech zamítl. Ostatně ani profesionální pomoc advokáta by nic nezměnila na skutečnosti, že žaloba trpěla neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, a sice absencí pravomoci krajského soudu o žalobě vůbec rozhodnout.“

[3] S ohledem na uvedené tedy Nejvyšší správní soud návrhy stěžovatelů na osvobození od soudních poplatků a na ustanovení zástupce zamítl a vyzval každého ze stěžovatelů k zaplacení soudního poplatku ve výši 5000 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení s poučením, že pokud tak neučiní, bude řízení o jejich kasačních stížnostech zastaveno. Zároveň byl každý ze stěžovatelů vyzván, aby doložil splnění podmínky řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s., tedy aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení předložil soudu plnou moc jím udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasačních stížnostech, popř. aby doložil doklad vysokoškolského právnického vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, s poučením, že pokud tak neučiní, budou jejich kasační stížnosti odmítnuty.

[4] Toto usnesení bylo doručeno každému ze stěžovatelů vhozením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky dne 16. 7. 2019. Lhůta pro splnění poplatkové povinnosti tedy začala plynout ve středu dne 17. 7. 2019 a poslední den ke splnění poplatkové povinnosti byl čtvrtek dne 31. 7. 2019.

[5] Protože soudní poplatek nebyl stěžovateli na výzvu soudu do uvedeného data zaplacen, Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení o kasačních stížnostech zastavil.

[6] Nejvyšší správní soud navíc dodává, že ačkoli stěžovatelé neodstranili ani další vadu svých kasačních stížností, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byli usnesením č. j. 2 As 142/2019 - 22 vyzváni, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že obdržel od stěžovatelů dne 29. 7. 2019 podání, v němž poukazují mimo jiné na své osobní, majetkové a výdělkové poměry. Jak však již Nejvyšší správní soud konstatoval v usnesení č. j. 2 As 142/2019 - 22, tyto poměry nemohou zvrátit skutečnost, že v dané věci absentuje pravomoc krajského soudu o věci vůbec rozhodnout. Nejvyšší správní soud proto o podání, které by mohlo být považováno podle obsahu za nové návrhy stěžovatelů na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, nerozhodoval.

[8] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu